

Sešli jsme se v relativně hojném počtu (Kenny, Lůca, Jaryn, Markéta, Kamča, Martin, Vojtové, Jára a Anežka) dne 23. 4. 2010 na autobusovém nádraží, odkud jsme vyrazili přes Ještěd směr Hodky.

Cesta probíhala s jednou krátkou zastávkou v serpentínách dobře, a tak jsme zdárně dorazili k Bobrovic chatě, kde nás už čekali Zůza s Fílou, Vláďou a Mářou.

Bylo pěkně, a tak jsme si po večeři ještě zaházeli talířem (za dohledu prolétajících letadel) a zahráli na schovku. Později v chalupě děti řešily nějaké bylinkářské úkoly od Máři, ostatní zatím probrali co se dalo, a pak se šlo spát.

V sobotu po snídani přijela Šárka a poté jsme se vypravili do lesa vyrobit si košťata na odpolední lekci famfrpálu. Fíla se Zůzou mezitím prozkoumali potůček a okolí, a pak pomalu vyrazili zpět připravit oběd. Po výtečných nudlích s kečupovkou byl poměrně dlouhý polední klid, při němž si děti hrály samostatně nějakou tajemnou hru a ostatní se zatím slunili na terase a poslouchali Vláďu čtoucího pohádky. Myslím, že to byl kvalitně strávený poledňák..

Odpoledne jsme vyrazili opět do lesa, kde probíhala další část bylinkářských úkolů, které jsme se Zůzou bohužel propásly, protože nám Fíla pořád nemohl vysvětlit, že fakt musí na tu klouzačku na soukromém pozemku, a my jemu pořád nemohly vysvětlit, že tam opravdu

nemůžeme. Nakonec se nechal ukecat na bagr stojící opodál a tam naštěstí dorazil nosič-strejda Vláša, jinak bychom tam možná stáli dodnes J. Ostatní mezitím hledali a hádali bylinky a pytlíčky s dalšími přísadami do čaje, který jsme si pak v neděli uvařili. Zahráli jsme si škatulata-batulata, prozkoumali Cikánskou jeskyni, kde jsme kromě lepidla na stropě objevili i krásy ozvěny (húúú), a pak jsme vyrazili zpět k chatě. Na louce jsme konečně vyzkoušeli odolnost našich košťat při nácviku famfrpálu. Krom klasického rychlostního létání, jsme nacvičili i létání pozadu, poslepu či ve trojici, a také odpalování či chytání zlatonky. Musím skromně poznamenat, že těsně zvítězil tým Lúca-Martin-Jára-Kenny.. Mezitím přijel Bobr a spolu s Márou a Jarynem vyrobili hranici a krásnou čarodějnici (z fotek je patrné, jak moc sdílela sympatie s Jarynem – tedy aspoň do té doby než se vrátila Markéta).

Po náročném famfrpálovém tréninku přišel čas na zapálení ohně a opékání buřtů. Na chvíli přijeli i Majka s Bobíkem. Po romantickém západu slunce nám Bobr několikrát zahrál Hlídače krav i jiné šlágry, a pak šli malí spát a velcí ještě chvíli povídali, ale pak zalezli do spacáků taky.

V neděli ráno se nikomu nechtělo nijak moc vstávat, ale nedalo se nic dělat. Po snídani následoval úklid a balení, a poté něco jako Sklerotik s bylinkářskými rébusy pod vedením Zůzy. Zůza s Fílou a Vlášou pak odjeli ještě před obědem a my ostatní jsme si zatím zahráli Lúcinu vypečené hry.

Po obědě jsme si uvařili zmiňovaný bylinkový čaj, který jsme si s Márou vypily skoro celý samy, a poslechli jsme si pohádky o kouzelných tvorech, které měly děti za úkol vymyslet. Pak jsme dobalili a douklidili co bylo třeba a vyrazili na autobus zpátky do Liberce, kde jsme se vyslunění a vylítaní rozešli každý domů.

Zapsala: Kenny

Čarodky u Bobrů

Napsal uživatel Zůza
